૫૩૪૫

હામાનના

ખેલના ગાયનો.

કેટલાએક વધારા તથા સુધારા સાથે.

JAMNADAS BHAGVANDAS & CO.
BOOKSELLERS & PUBLISHERS
BHULESHWAR ROAD
BOMBAY.

યે કીતાબ સને ૧૮૬૭ કે પચીસવેં કાયદેકે મુતાબીક
રજીસ્ટર કી ગઈ હુયે.

મુંબાઈ :
"ભુલેશ્વર છાપાખાનામાં" છાપ્યું.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૯૩.

કિમ્મત દોઢ આનો.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપનીએ

નવી છાપેલી કીતાબોની ફેરીસ્ત.

દીની કીતાબો.

કશફુલ ખુલાસા. ...	૦ ૨ ૦	તરકીબુસ્સલાત. ...	૦ ૪ ૦
જવાહીર હીંદી. ...	૦ ૮ ૦	સુબ્હાકા સીતારા. ...	૦ ૪ ૦

ઈમાનોના બયાનમાં તથા પએગમબરોની શાનમાં.

જંગનામા મોહમ્મદ હ-		નજાતનામું બીબી ફાત-	
નીફ યાને દસમજાલસ	૧ ૦ ૦	માનું	૦ ૧ ૦
રોઝ તુસ્શોહદા યાને		મોલુદ બાગે રસુલ ...	૦ ૩ ૦
દસ મજાલસ. ...	૦૧૨૦	મજમુએ મુનાજાત ...	૦ ૧ ૬
સખાવતનામું હઝરત		સબીલ ઈમામ હુસેનની	૦ ૧ ૬
અલીનું.	૦ ૧ ૬	સકરાતનામું	૦ ૧ ૬
રીવાયત ફાતમા સુગરાની	૦ ૧ ૬	મજમુએ મદહયાત...	૦ ૫ ૦
મજમુએ જોગીનામા મો-		મજમુએ નજમુઝઝીયા	૦ ૪ ૦
હરમના.	૦ ૧ ૬	નુરનામા	૦ ૨ ૦

કીસ્સાઓ હીંદુસ્તાની ઝબાનમાં અને ગુજરાતી હરફોમાં.

અલફલયલા ભાગ ૨૪		તમામ અનસારી ...	૦ ૪ ૦
પુરી. જીલ્દવાલી ...	૪ ૮ ૦	શાહેરમનો કીસ્સો...	૦ ૧ ૬
દાસતાને અમીર હમઝા	૨ ૦ ૦	શાહ યમનનો કીસ્સો	૦ ૧ ૬
હાતમતાઈ	૦૧૨૦	નાઝની પઠાન. ...	૦ ૧ ૦
ચાર દરવેશ	૦૧૦૦	લયલી મજનુ... ...	૦ ૨ ૦
ગુલેબકાવલી	૦ ૮ ૦	બીબી મરીઅમનો કી-	
યુસુફ ઝુલેખાં	૦૧૨૦	સ્સો	૦ ૪ ૦
ફસાને અજાયબ. ...	૦૧૨૦	મસનવી બદરેમુનીર.	૦ ૫ ૦
મલેકમોહમ્મદ... ...	૦ ૬ ૦	બારમાંસી	૦ ૦ ૬
ગુલસનોબર ચેહ્રદે ...	૦ ૪ ૦	હાજી મંગરોલીશાહનો	
શાહેજહાં ને શાહ પરી		કીસ્સો	૦ ૩ ૦
અને રોશન ઝોહલ...	૦ ૩ ૦	કીસ્સો ઔરતદલ્લા...	૦ ૧ ૬
ઝેતુન મોહમદ હનીફ, .	૦ ૪ ૦	છબીલી ભઠીયારી ...	૦ ૨ ૦

જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની,
પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર,
ભીંડીબજાર નં૦ ૧૦૩, મુંબાઈ.

૫૩૪૫

હામાનના ખેલના ગાયનો.

કરમ કર મેરે હાલપર અયે કરીમ—તર્જ.

હામાન—કરમ હો તેરા મુજપે હરદમ કરીમ;
કે ગફફાર હયં ઔર તુ હયે રહીમ—કરમ.
તેરે નુરસે હુએ ઝમાનો ઝમાં;
હય તુજસેહી તાઝા યે બાગ જહાં—કરમ.
ફના હયે હરયેક શયેમેં આખર ફના;
બકા હયં તેરી ઝાતમેં ખીલાયા—કરમ.

હમકો તો મનસુખ દેવા બંધા પુજ દાતા—તર્જ.

હામાન—હમને તો સબ કુછ પાયા ભજન કર તેરા,
ધીઆન જમા તુજ સંગ—હમને.
નીસદીન ભારી નામ તેરા ધીયાન કરેં દીલ જાનમેં,
બસે યું યેક છીન ભી યાદ નાહો મન સંગ.—હમને.

મંએ હું હઝાર જાનસે મઔલાકે નામપે ફીદા—તર્જ.

હામાન—તેરેહી યાદ ખુદસે કામ રહે મુઝેહ સદા;
સુબ્હો મસા ખીઆલમેં આવે ન કોઇ દુસરા;—તેરેહી.
તેરે કરમસે અયે ખુદા બાગો જહાંમે હયે ફેઝા;
બુલબુલો ગુલકે લબપે હયે તેરાહી ઝીક્ર ફીક્રીયાં—તરેહી.
અયેસા તુ બેનયાઝ હયે ઝરરાભી સરફરાઝ હયે,
રોશન હયે તુજસે કુલ જહાં મેહેર ફલકકો નાઝ હયે—તેરે.

દાયમ દરના નાદાની દીનમે ન મરના—તર્જ.

હામાન—આખેર દુનીઆ કુલ ફાની ઇસપે ના મરના.
આન કરના કોઇ છીન પીઆ સીવા ચલે ભલા કયા દમ-આ.
જીનેકા દમ નહી ભરનારે.
રખના સુમરન કુલ ફાની અયે ગીઆની—આખર.
ગીઆનકા ચમન ફેઝા બીન ખીઆનકી ફરત ફબત અફઝાઇ.
જો કોઇ આકીલ,આલીમ,આબીદ,ઇન્સાંબદ કારોંકે દમમેઆકે
યાદે ખુદાકી છોડ સનમસે જોડકે મરતવાકો સરગ ન દે માલક.

અમાન તુ હામાનકો દીજીએ—તર્જ.

હામાન—
ઇમાન તુ હામાનકો દીજીએ—ઇમાન.
મરતે દમ રહમાન, કે અયે સુલતાન, હોમનઝીલ વો આસાન,
યેહી હરઆન હયે દીલમે ધીઆન—ઇમાન.
ખ્વાહાં હું કરમકા તેરે ગફફાર હયે દીલસે દોઆયે મેરી હરબાર
ચડે હયે મઅ ઉલફતકા ખુમાર રહું ઇશ્કમે તેરે મંઅ લયેલો નહાર
અયે ખાલકે હુરો કુસુરો જીના જહાં ગુફરાં ઇમાં ઇમાં ઇમાં-ઇ.

આદમ કયું શયેતાનકો દેતે હયે ઇલઝામ—તર્જ.

શયેતાં કબ ઇન્સાનપર ફેઅલાતા હયે જાલ,
પીકર વોહ ખુદ જામકો લેતા હયે જંજાલ—શયેતાં.
ધોકા બશરને આપહી ખાયા જો ખાયા હોસો હો,
આખર બદીકી જાલમે આયા જો આયા હો સો હો;
કીશ્તી રહે સવાબકી હયે હયે યમે અઝાબમે,
હાતોં દુખો કે રન્જો ગમ પાયા જો પાયા હોસો હો,
આઇનએ ખીઆલે નેક ગરદે બદીમે છુપ ગયા,
દીલપે ગુબાર જુર્મકા છાયા જો છાયા હોસો હો;

બન બન મન મારે મંઞે તો ભટકા પીર—તર્જ.

હામાન—તન ધન મન મોરા તોંપે વારૂં પીર,
મઞે તોહે ઢુંડા દગર હાટમે,
બનમે નીકાલી તોરી ખબરવા,
પાણીપે તોરે નયેન મસ્રુ મોહે દેતુ સદા મદવાકાનીર તન.

અલમને ગમને આન ઘેરા—તર્જ.

મુઝફ્ફર—કદમપે દમપે હાલ નીઆરા;
માતા પીતાકે કારન બનબન રોરો દમ નીકલા—કદમપે
કહે કયા અપના હાલ સારા;
મનકા બીન અન જલ દમ બદમ બન ચમ ખમ
નીકલા—કદમપે.
સીતમને ગમને હુએપ મારા,
હરદમ ખા ગમ દમ હરદમ કમ કમ બેગમ નીકલા-ક

હુવી ગેહ કયેસી અલ્લાહ લાચારી—તર્જ.

મુઝફ્ફર—છુટે યે ગમસે દીલ મેરા અયે બારી,
લગા હયે દીલપે તીરે અલમ કારી—છુટે
મરે જો ઇસ મરઝકા કરે ચારા,
તો હો દુર યે ગમકી બીમારી—છુટે.
હુવી હયે ચમનમે તાઝી સુલતાની,
નહી હયે વો સુની પહેલી સરદારી—છુટે.
ચલો વાંપે મીલ જાયેગા ખાના
બચે મર્ગસે જાન બેચારી—છુટે

સોહાવે સખી આજ વલી સરતાજ—તર્જ.

શમશગર—મીલા હયે સખી આજ નયા સરતાજ,
લુભાવે મન આજ મેરા મહારાજ—મીલા

મુખચંદરવાલા પીઆરારે, સુનસુરતવાલારે,
નેક ભયો યે રાજ—મીલા.

નહી અગાહ જો મુજસે વો મેરી શાન કયા જાને—તર્જ.

હામાન—નહી વાકફ જો મુજસે વો મેરા અહવાલ કયા જાને;
નેહાં કયા રાઝ રયે દીલમે યે કોઇ હાલ કયા જાને-નહી
નેહાં પરદેમે દીલ ઓર દીલમે હયે અસરાર પોશીદા
મુનજમ કયા ઇસે સમજે કોઇ રમ્માલ કયા જાને-નહી
ચલન હયે ઝાહેર બાતીન મે અછા યા બુરા અપના
કોઇ ગુમરાહ કયા સમજે કોઇ બદ ચાલ કયા જાને નહી

બતાદે હમકો તુ હાલ પીઆરે કે તેરે દીલકો વખાલ કયા હયે-તર્જ
હામાન—
બયાં કર અપના તુ રાઝ પીઆરે કે મુઝતરબ તેરા હાલ કયું હયે,
સીતમ હુએ કયા તુજપે કયા અલમ હયે બતા હયે ગમ કયા મલાલ કયું હયે
પીદરકા અપને તુ નામ બતલા હીરાસ હયે ખુશ ખીસાલ કયું હયે.
વતન કહાં હયે માઆશ કયા હયે યે હાલ અયે નહો નેહાલ કયું હયે
મુરાદેં તેરી બર આયેંગી સબ દરાઝે દસ્તે સવાલ કયું હયે.

તન મન આસ નીરાસ ભઇ મોરી—તર્જ,
મુઝફ્ફર—
તન બીન આસ નીરાસ કીયો મોહે દીલ જાંકો હયે નીત બેકલીયાં-ત
છાંડ પીતા બનબન હમકો ફીરે કરે રામ નામકો યાદ જીઆસે—તન.
દરદર ભુકે પીયાસે ફીરે હુમ બીન અનજલ દીલકો તલમલીયાં—તન.

ચમકી અયે ફરઝન્દ તેરી ઇન દીનો તકદીર હયે—તર્જ.
હામાન—રન્જો ગમ કીસ વાસ્તે અબ અયે મેરે દીલદાર હયે,
તાલયે ખુફતા તેરા અબ હો ગયા બેદાર હયે—રન્જો.
રોનક અફઝા તખ્તે શાહીપર હયે તેરાહી પીદર;
શાદ હો અયે જાનેમન શાહી ગલેકા હાર હયે—રન્જો.

અયે મુઝફ્ફર તેરાહી વાલેદ હું મઝે હામાન નામ—રન્જો.
શાહોંમે ઝીશાન જીસકી આજ કલ દરબાર હયે—રન્જો.
ઇરકુ નહેલાકર પહેનાવો જલ્દ શાહાના લીબાસ,
અપ્રે કુલ્ફતમે છીપા મેરા માહે અન્વાર હયે—રન્જો.
તેરા હમશીરાકા ઓર માકા બયાં અહવાલ કર;
ચલ બસે જન્નતકો યા જીતી હયે કયા અસરાર હયે—રન્જો

જબ તીરે સીતમ ચર્ખે કોહનસે છુટા—તર્જ.

મુઝફ્ફર-જબ સરપે સીતમ ચર્ખે કોહનસે તુટા;
દીલ સંગ ગમે રન્જો મોહનસે તુટા-જબ-
મા મરગઇ હમ ભાઇ બહનકા અફસોસ,
હમરાહીકા રીશ્તા જો થા બનસે તુટા—જબ.
જુઝ બીકકે તુકડાંક મહીનો હયે હાત;
ફાકા ન કભી અપને દહનસે તુટા—જબ.
કાસા ગમો અન્દોહકા સદ શુક કે આજ.
દસ્તે કરમે શાહે યમનસે તુટા—જબ

કોઇ સુનો મેરી ફરીયાદ ઇસ બનમે મુજપર ગુજરી બેદાદ-તર્જ.
મેહેર—કયું કીયા મુજેહ બરબાદ.
અયે ગરદું મુજપર કયેસી હયે બેદાદ—હાયે હાયે હાયે—
બાલેપનસે ઘર છુટા ઓર માસે બીછડે હમ,
બનમે ભાઇ હમસે બીછડા અફસુ હયે યે ગમ.
જંગલમે મેરી કઓન કરે ઇમદાદ—હાયે હાયે હાયે—કયું.
અયેસે સદમે ઝેલતી મંઐ ફીરતી હું હયેરાન,
મર જાઉં અયે કાશ મંઐ આફતમે હયે જાન;
ખાલક મેરે તુ સુન યે ફરીઆદ—હાયે હાયે હાયે—કયું.
બન હો ગાહક જાનકા કોઇ દાલેમાર,
ગમને મુજ દુખીયારીકા હાલ કીયા લાચાર,
યા ગમહી મેરા બન જાયે જલ્લાદ—હાયે હાયે હાયે—કયું.

સુનો સદા યે બારી બારી કોઇ કરતા હયે આહો ઝારી—તર્જ.

સૌદાગર—સુનો સદા યે બારી બારી કોઇ રોતી હયે ગમકી મારી
હયે કીસીપ આફત ભારી એચઓન હયે જો બેચારી.
સો વહી હયે યે દુખયારી થી કરતી જો આહો ઝારી.

ઝુલ.

કયા રન્જ હયે ઇસને પાઇ કયું દશ્તમેં તનહા આઇ,
કુચ જાનબા હયે અયે ભાઇ.
હો પાનીકી તદબીર, કે યે દીલગીર બચે બેચારી,
યેહી ગમસે અઝાંથી નારી—સુનો.

મારે પંડ હમ પીઆરી પૂબનકે—તર્જે.

સૌદાગર—વારી તુમ્હારે સીમી બદનકે,
સીમી બદનકે પીઆરી પૂબનકે—વારે.
સંગ ન છોડો રીસ્તા ન તોડો;
સદકે યે દુલા પીઆરી દુલહનકે—વારે.
વાલા હું તેરા શયેદા હું તેરા,
ઓસે જો હો જાણી વારે બદનકે—વારે.
માલકે ઝર હું શકલે કમર હું,
જલસે દીખાણી તોહે માલધનકે—વારે.

અરે આયે તોરે કામ સદા નેકી—તર્જ,

મેહેર—અરે દેવે તેરા નામ બડાનેકી,
હમકો સતાનેસે નેકી ન પાએરે,
નેકી કીયા જો નેકો નામ નીભાનેકી—અરે દેવે
કરકે બુરાઇ નેકી ન ખો તુરે,
નેકી બનાયેગી અન્જામ બનાનેકી—અરે દેવે

અરે મુવે છોડ મોરી બાંઇરે મુરકીયાં—તર્જ.

મેહેર—અરે મુવે કાહે મોરી બાંહેરે મરોરીયાં,
જાન હમારી તુ કાહે દુખાઇ.
છાંડ મોરી કાહે તુ કલાઇરે નીચોરીયાં—અરે મુવે.
નેકી ગવાંઇ લીની બુરાઇ,
રાખ મોરી પત કહું તોહે કર જોરીયાં—અરે મુવે.

મેરા નસીબ હયે સો ગયા ચેહ ઝીન્દામે રહેના ઓ યાર—તર્જ.

મુજફ્ફર—ઝીન્દા નસીબહી હોગયા, અબ યહાં રહેના હયે ઓ
યાર, સદમે હયે સેહેના—ઝીન્દા.
નહી ઇસ કુન્જે તન્હાઇમે હમ આફતકે મારે હયે,
ગમો રન્જો અલમ ઇઝા યહાં મોનીસ હમારે હયે.
ફકત હે રન્જ ફીરમતકા યે ગરદું કે ઇશારે હયે,
હમારે ઇન દીનો ચકતા મગર હલતે સીતારે હયે,
અપના નીહાલ છી હો ગયા ગમકા કયા કહેના ઓ યાર
સદમે હયે સેહેના—ઝીન્દા.

ગુન ભરી ધુન મોરી સુન પીઆરે—તર્જ.

હામાન—મન રખ મન મોરા મન પીઆરે,
સાગરે શરાબસે પીત ન છીછી કર-મન
જાનકા તુ નુકસાન કરે કયું,ધીયાન ભુલાવે યે નીઆરે
પીરકા કહેના માન લે દીલબર ભુલાયે યે સારે—મન.

પીદર દેતે હો કયું સીતમ પર સીતમ—તર્જ.

મુજફ્ફર—જો દેતે હો વાલેદ અલમ પર અલમ;
ગુઝરતે હયે મુંજપર સીતમ પર સીતમ—જો દેતે હો.
ગયા જીસ તરાહ જામે જમ ઔર જમ;
ઇસી તરહ જાયેંગે તુમ ઔર હમ—જો દેતે હો

જો તેગે જફાસે હો સરભી કલમ;
પીએંગે ન બાદા ખુદાકી કસમ-જો દેતે હો

એેહ બદીમે પાયા ગમ અરે આદમ—તર્જ.

સબ—મત બદીસે હો ખુરરમ અરે આદમ,
બદકાર બને આઝાર મીલે બદકારીમે હરદમ- મત બદીસે.
કુચ આખરકા તુમ ધીઆન રખો હરઆન.
કરો ધીઆન ગવાં ઝમાન સાબારા દુનીઆસે હામાન,
ન હો નેકીસે ગર કામ બુરા અન્જામ,
બદી કરનેવાલે હોતે હયે યું આખરકો બદનામ.
જો દોલત તાઅત પાએ,
દોજહાંકી નીઆમત પાએ.
ઉકબામે રાહત પાએ,
હરદમ હો બદીકા ગમ અરે આદમ મત બદીસે.

હઝાર શુક્ર હયે ખુદાએ દો જહાનકા—તર્જ.

સાબ—મુકામે શુક્ર હયે ખુદાયે ઇન્સાં જાનકા,
મીટા જહાંસે નામ એેક બે ઇમાનકા,
આઇ ફેઝા નસીબ ખુલા બોસ્તાનકા.
જમા ચમનમેં રંગ એેક નએ જવાનકા,
બદ શએકા જો હયે આદી હયે મર્ગપે ઉરકે શાદી,
હાલ દેખા જએસા સારા હામાનકા
અયે શાહ મુઝફ્ફર ઝીશાં અલ્લાહ રખે તુજેહ શાદાં,
યે તાજ પહેનસો સાયા તુમપે સુબ્હાનકા—મુકામે.

રહે દીલે દુખમે જીનુની, કંહા દુખભરી મજલીસ યેહ બની-તર્જ,
મેહેર—હુવી ગમે દીલકી ફુઝની ગરદુંસે મેરી દમભર ન બની.
આફતેં હમેશા હયે દુનીઆઓંસે દીલ હરદમ હયે ગની.

મર જાઉં અબ તો હયે થાની દીલસે યે સુની રાગ દરદની,
બને ક્યા જબતક કીસમત હયે દની—હુવી ગમે.

નાયકા સુનલે હાલત સારી બદકા મુહ કાલા—તર્જ.

મેહેર—નાયેકા હુવી અસ્મત પીઆરી સબસે હયે આલા,
બદકારોંકા મુહ હો જગમે હોતા હયે કાલા—નાયકા.
નેકીમે જો મોડે મુહકા હયે શામતકા પાલા.
બચતા હયે જો રાહ બદસે હયે તો હકવાલા—નાયકા.
બદ કામોંસે દુર હયે વો ખાલક રખનેવાલા.
નેકીસેહો નામ રોશન મુંહપર ઉજીઆલા—નાયકા.

યારબ હરકોબી નેકી દે દે આલા કરદે કરીં—તર્જ.

મેહેર—દીલમે હરકબી નેકી ભરદે યારબ સુનલે મેરી,
બદ કામોંસે હાત ઉઠાયે આદત છોડે બુરી—દીલમે.
મુજસે અગરચે હરને બહોતસી બેજાં હરકત કરી,
લેકીન હરકુ મઆફ કરદું હયે યે નીઅત મેરી,
દીલસે બુરાઇ જાયે યારબ હરકી હો બહેતરી,
પાએ હીદાયત સુધરે હાલત હયે હાજત મેરી,
યારબ છોડે અપની યે ખુદ સરી,
જુમેં ખતાસે સર તાપા હયે ભરી,
ગરચે બદકામોંસે નહી યે ફરી,
પર હો ઇસકી શાએ તમન્ના હરી;
દીલસે હરદમ દો આંએ કરતી હયે યે બન્દી તેરી—યારબ.

ચલન કર ભલે માતા બાત સુન તુલે—તર્જ

મેહેર—ચલન હયે બુરે માતા સગલ યે તેરે—ચલન
નેકી બદી જાને જો બંદા,

જીસે હકપે ચલના બદસે રૂકના લાઝીમ હયે ઠયેરા,
બુરા ઢંગ યે તેરા હુવા જો નેક પાએ સલે—ચલન

બદકારી જારી કરને જો આએ–તુમ આએ—તર્જ.

મેહેર–દીલદારી વારી કરને જો આએ–તુમ આએ–દીલદારી
ખતર અલમકા દમકા ગમકા,
હુવે મેરા મન જો દુખાયે સતાએ–દીલદારી વારી

સરવર અગર હયે પાતે સરવરી ઈનસાનેકા હયે ખુશ કરતે–તર્જ

મેહેર—

રાહબર અગર હયે કરતે રાહબરી ગુમ રાહોંકા હયે ખુશ કરતે,
કરકે બુરાઈ બદબીં સબકા ગમ દેકર હયે ગમ ભરતે–રાહબર
કયેસે અગલે ખુદ સરથે નેકોંસેવો થે દરતે,
જન્નતમેથે ઘર કરતેજો નેકી હરદમ થે કરતે–રાહબર
બદકારીપર હો કયું મરતેકયું નહી નેકી હો કરતે,
હકસે દરોતો હક મીલતા હયે નેક સદા હયે સુખ ભરતે—રાહબર,

કયું જવાની ખો રહે હો શાદમાનીકે લીયે–તર્જ.

મેહેર–કયું બદી કરતે હો લુત્ફે ઝીન્દગાનીકે લીએ,
મોલ લેતે જુર્મ હો કયું જાવે ફાનીકે લીએ–કયું.
બાગે તઓબા બન્દ હો જાયેગા તબ પચતાઓગે;
કુચ કરો સામાં નશાતે જાવે દાનીકે લીયે–કયું.
હયે કોહન સાલી કનારા બહેરે ફાનીકા તો કયું;
ઢુંઢી યે લંગર જહાઝે નઓ જવાનીકે લીએ–કયું.
જીસ્મ જાં હોકર જુદા આપસમે ફીર મીલતે નહી;
મઓતભી રોતી હએ વસ્લે ઝીન્દગાનીકે લીયે- કયું.

સુન અયે દીલદાર ગુલ રૂખસાર જાને મન—તર્જ.

રૌશન ઝમીર—ગુલે ગુલઝાર ખુશ અત્વાર જાને મન;
દુરે શાહવાર ખુશ રફતાર જાને મન—ગુલે.
ગઝબસે દીલ બના અખગરકે તુજસા ગુલ;
બને ઇસ એસવાકા હાર જાને મને—ગુલે.
પીદર માદર અગર ઘરસે નીકાલેગી;
ન છોડ તુજકો યે ગમખ્વાર જાનેમન-ગુલે.

નહો યેહ હમસે, રહું સદા ખુશી જમ જમસે—તર્જ.

મેહેર—અરે સાહેબ ન દો ગમ હમકો કરો સદા અલગ તુમ ગમકો
રખો ખુશ હમકો—ન દો ગમ હમકો.
માતા પીતાકી મરઝી રખ્ખો પીઆરે ન ચાહો હમકો
રખો ખુશ હમકો—ન દો ગમ હમકો.
ઈઝા હમારી હયે ઉલ્ફતસે રન્જ મીલે હમ હમકો
રખો ખુશ હમકો—ન દો ગમ હમકો.
અયેબ લગે જીરસે ઘર ભરકો ચાહો ન ઉસ આદમકો
રખો ખુશ હમકો—ન દો ગમ હમકો.

પીઆરા તુ હયેગા મેરા—તર્જ.

મેહેર—પીઆરે હું તુજપર વારી,
હરદમ દીલસે જાની પીઆરે;
સાથ નીભે યે મેરા તેરા દાયમ—પીઆરે.
હુવી જો કુચ હાલત તેરી વહી દીખાઇ કીસ્મત મેરી,
નાઝો અદાપર દીલકો હારી વારી હું તોપે પીઆરી,
મોહન જોબન તુજપર વારૂં દીલજાં તુજસે હરદમ હારૂં,
સાથ નીભે યે મેરા તેરા દાયમ—પીઆરે.

મંએ તોરે વારી તન મન ધન સબ તજ કર—તર્જ.

રૈશાન—અયે મોરી પીઆરી પીઆરી ઝર ઘર સર સબ તજકર,
અયે જાની જાની કાહે કાહુ તુને મોહપે ઝરગર.
સરતાજ દીનો—અયે મોરી.
સુખન મોહન તેરા સુન સુન હયેરાં:
મોરી જાન મોરી જાન મોરી જાન સુન સુન.
હરદમ પલછીન નીસદીન તનમન.
અયે પીઆરી દીલદારી હરબારી કરૂં વારી.
ઓ પીઆરી પાઆરી મોરી ધુન તુને માની
તોરી બાત મંએને માની.
પીઆરી પીઆરી પીઆરી--અયે મોરી.

હયે તુ લાલયે ચમની—તર્જ.

રૈશાન—હયે તુ ગોહરે અદની,
ઝુલ્મ સુમ્બુલે ચમની;
કાફમે અયેસી પરી ન સુની,
મલા હતમે ફુઝું કામની—હયે તુ ગોહરે અદની.
દીલ દેકર દીલબર બની બની;
સુન સુન ધુન ઉલ્ફત બની બની;
બની બની તોરી અરમત બની બની,
બની બની તોરી ઇઝઝત ગની બની—હયે તુ.

પીઆરે જાની સુનો યે મેરી કહાની—તર્જ.

મેહેર—પીઆરે જાની સુનો યે શીરીં ઝબાની,
અપની તુજકો સારી સુનાઉં કહાની—પીઆરે.
તુજપે ફીદા નીત હોવે યે દીલજાં,
હયે ચેહી અરમાં અયે જાની—પીઆરે.

સદ શુક્રકે ગુલઝારે તમન્નાકા ખીલા ખુલ—તર્જ.

સદ શુક્રકે ગુલઝારે તમન્નાસે ખીલા ગુલ,
બુલબુલકે નસીબોંસે ગુલીસ્તામે ખીલા ગુલ—સદ.
મુદ્દતમે દરે કુન્જે કફસ જબકે હુવા વા,
ગુલચીંકા ગુલીસ્તાને બીઝારતસે મીલા ગુલ—સદ.
શોઅલાન હો ગુસ્સેસે પીદર ગુલકા હમારે,
મુરઝાએ ન ઇસ ગમમે ખુદાયા વો મેરા ગુલ—સદ.
હો ઝુલ્મે વઝીરીસે ન તારાજ ચમન યે,
પઝમુરદા મેરે સામને આયે ન મેરા ગુલ—સદ.

ખબર જો દે ચુકી પરી તુ હમકો હુકમ વોહી હયે પદરકા—તર્જ.

રોશન—

કરમ તો કર ચુકા સનમ તુ હમપે હાલ મગર સુન ગરદુંકા,
ધમકા, બદલા, ઘુરકા, ઝીડકા, પીઆસા બાપ બના ખુંકા—કરમ.
ઝુલ્મ સીતમ યે કીયા કે ઉસને હુકમ દીયા મુજ ગમગીંકા,
મરજા, પરજા, ટલજા, ચલજા, પીસર ન તુ મુજ માહઝુંકા—કરમ.
દેસ બદેસ અબ ફીરું મંએ પીઆરી હુકમ જો હો તુજ ગુલગુંકા,
દુરી કરદી તુજસે પીઆરી અજબ ખીઆલ હયે ગરદુંકા—કરમ.
બખ્તને હયે હયે કએસકે જયેસા હાલ કીયા ઇસ મજનુંકા,
મીલના તેરા કયેસા હોગા દુસ્વાર હયે બખ્તે વાઝુંકા—કરમ.

કયું કર જાન રહે જાના, જાના જાના કહે જાના—તર્જ.

મેહેર—કયું કર જાન બચે પીઆરે પીઆરે પીઆરે બચે પીઆરે
તુમ બીન સબ્ર કંહા આએ ગમસે દમસે બને પીઆરે—કયું.
જાનકો જાન રવાં હએ શાદીમે ગમ રચે પીઆરે.
દરદેજાં રહે પીઆરે ગલે જાની ગહે પીઆરે,
ગએઝ પીદરકો અગર હયે આયા ગરચે ઝહમત હયે,
જાનેમે યાંસે બાત બને પીઆરે પીઆરે પીઆરે—કયું કર.

સોહે પીઆકે મનકો ગાનેકી ઉપજ તાન-તર્જ.

તવાએફ-ભાવે સભાકે મનકો ગાનેકી અજબ શાન;
મીટાવેરે ઝરરવા લુભાવે બનાવે રચાવે સુનાવે,
જો ખાસી તાન-ભાવે સભા કે.
સુરોંકી ખુબી સુનો પીઆરી તાન હરયેક નારી નારી.
અશજારો અરામારો બાગો ફેઝા શાન,
ઇન્સાનો હયેવાનો શાદમાન ભાવે સભાકે.

ખુબ સુરત શાન હયે રબકી-તર્જ.

તવાએફ-દીલમે હરદમ ધીઆન હો રબકા,
મએવારી દીલમે હરદમ ધીઆન હો રબકા.
ધીઆની રખીયે બાત નજર યે,
બાત ગઇ જો દે દે છબકા-દીલમે.
દેખા જીરને જલવા ઉરકા.
જાની તો મતલબ અપને ઢબકા-દી.

ગુલ ગુલ બુન બીન ખારકે નહો કોઇ જંહામે-તર્જ.

સખ-ઝન બદઝન બીન યારકે નહી કોઇ જંહામે-ઝનબદ.
કસબન બીન દો ચારકે નહિ કોઇ જંહામે-ઝનબદ.
નાચકે ગાકે દીલકો લુભાઇ,
અયેસી બીન બદકારકે-નહી કોઇ જંહામે-ઝનબદ.
કસબી તો દુનીઆમે કોઇ,
શાહબીન મકકારકે-નહી કોઇ જંહામે-ઝનબદ.

એ તોરી મદદપર હો કીરદીગાર-તર્જ.

રોશન-ઓ તેરા ફુઝુ નીત હો એકતે દાર.
અયેશ રહે તોહે આઠ પહેરવા;
દીન દીન સુખ પાએ જીઅરવા-ઓ તેરા.

નગર નગર ફીરે હુકમ તેહરવા,
ખલ્કપે તોરી નેક નઝરવા;
નીસદીન હો સુખ પાએ શેહેરવા,
રહે તોરા જાહો હશમ બર કરાર—ઓ તેરા.

હોવેગા તેરા સર કલમ હમપે બલા જો હોસો હો—તર્જ.

વઝીર—કરતાં હું તુજપે મંએ સીતમ મુજકો સઝા જો હોસો હો,
ભડવા—દેવેંગે હમભી તુજકો ગમ હમપે જપા જો હોસો હો.
વઝીર—જુતોંસે તોડું તેરા સર,
ભડવા—તેરે હવાસ હંયે કીધર;
વઝીર—બસ બેહયા તુ ઝીદ ન કર,
ભડવા—કરતા હું જા જો હોસો હો—કરતા.
વઝીર—મંએ હું વઝીરે નેક ખુ,
ભડવા—તાબે હંયે મેરે ખુબરૂ;
વઝીર—મારા પડેગા દેખ તુ,
ભડવા—દેખ લીયા જો હોસો હો—કરતા.
વઝીર—જાયેગી મુફત જાં તેરી,
ભડવા—તેરીભી મઓત આ ગઇ;
વઝીર—ક્યા તુ કહેગા હમ સરી,
ભડવા—લડતા હું આ જો હોસો હો—કરતા.

આવો આવો આવો પીઆ આવો દેખો નાર નઇ—તર્જ.

વઝીર—પાઇ પાઇ પાઇ સૈયાં પાઇનો આન નઇ.
હબ દેખે પીઆરી પીઆરી પ્રીત કરલે અયે જાન તોરી,
બીછડે જબસે ઉલ્ફત છોડી કયું ન દુખે યે કહોજી—પાઇ.
આઓ ગલેસે લાગો પીઆરે સદકે તુમપે નાર નઇ—પાઇ.

બીન યાર ગમખ્વાર કોઈ નહી—તર્જ.

મેહેર—વો યાર દીલદાર આયા નહી,
અપના ખરીદાર આયા નહી—વો યાર.
હરઆન ગમ હરદમ અલમ હયે,
ગમખ્વાર આયા નહી—અપના ગમખ્વાર આયા નહી—વો.
હો રન્જકી ક્યા દીલમે સમાઈ,
ખબરદાર આયા નહી—અપના ખબરદાર આયા નહી—વો.

અયે મેહેર બેવફા હુવા કયું મેહેર તેરા નામ—તર્જ.

મેહેર—અયે શુખ પુરદગા તુજેહ સમજાથા નેક નામ;
થા વો ખીઆલે ખામ—
અયે મેહેર દાગ દે કે મેરે દીલપે લા કલામ;
મુજકો કીયા તમામ.—
આશકકો ખાકમે તુ મીલા બયેઠી જીતેજી?
આખેરકો કી બદી.—
અસ્મત દુખાનેકા યે કીયા હાયે તુને કામ;
કયેસા અયે બદલગામ.—
યેક દીન યહાંકે શાહને કી સબમે ગુફતગુ;
ન હો રંડી નેકખુ—
અફસોસ મંએને અપની ઝબાકો લીયા ન થામ;
તેરા બતાયા નામ—
તુજસે વઝીર શાહકા વાં આન કર મીલા;
ખીલવતમે બેહયા—
લાયા નશાનીયાં બી તેરી અયે નમક હરામ;
સુન હાલ બદ કલામ—
અંગુસ્તરી કટારી તેરી ઔર તેરા રૂમાલ;
તસ્વીર બેમીસાલ—
દરબારે ખુસરવીમે દીખાયા કે ખાસો આમ;
હાજર થે જબ તમામ—

કરવાયા મુજકો કૈદ દસી જુર્મને બડા,
સહેતા હું સખ્તીયાં
આખેર ફસાયા મક્કા તુંને બીછાકે દામ,
યેહી રન્જ હયે મુદામ
પ્રારંગ ખતી હુયે હરકાન ખત મનાસ રામજ,
ચાયે શુખ કમ સમજ—
તુજસે હુવા વઝીર તો ન પાએજુલ મરામ;
રખીયાન મુજસે નામ

સયયાકાહુડાકર મંએ લાગે ગુઈયા-તર્જ

મોગર—બહરીકો ફસાને મંએ જાલ ગુથાયા,
લાઊં છોડા તીર અપના દીલબર બહરીકો ફસાને
કલપ કલપ રહો નીત ઉન બીન મન,
ગમમે રહે કયું વો મન મોહન,
દર દર ફીરીએ ઉન બીન તજ ઘર—બહરીકો ફસાને

સરવર આલી તુમ પર જીઆ મંએ વારી—તર્જ.

શમશગર—તન મન વારી તુમસે જીઆ મંએને હારી.
પીત કરત સૈયાં મીલત બાત લગી યે પીઆરી—તનમન.
ચમન ચમન તોરી પુછું ખબરવા,
કહત હાલ ખુલ ખુલ મત વારી,
ચલત ફીરત હયે અગર યારકી દેવે સળા કરમ હો
ભારી—તન મન.

ગુંઇયાંસે મોરી બતીયાંરે કહો કોઇ જાગે—તર્જ.

મેહર—પીઆસે મોરા સંદેસેવા કહો કોઇ જાયે,
જાએરે જાએ કોઇ જાએ—પીઆસે,
પીઆરે યાં જો નાચી ગાઇ રંગભર દીનો;
નયે નયે હુનર દીખાઇ—પીઆસે.

અને નેક ખાતીન જો નાચ ગાકે;
તુના વો ઇઝઝત પાએ—પીઆસે.

ગોરી ધુન સુનો સુનો બરસત અશરત—તર્જ.

મેહર—મોરી ગુન દીન દીન પાવત શોહરત,
રહમત ગુનસે ગુન મનસે મન ધુનસે તન,
માનો જોહરસે પાવે રાહત—મોરી ગુન.
રંગ ગર પાક સાફ હમ નીઅત,
મેરસી હો હરદીન છીન ઇઝઝત,
હરદમ હરપલ હો જગ શોહરત,
બચી રહેગર અરમત—મોરી ગુન.

અબીયાત

શાહ આપકા હાત ઉઠાનેકા કામ.
રીરમકે લીયે મેરા ગાનેકા કામ,
મગર અર્ઝ યેક મેરી હોવે કબુલ,
જો માંગે વહી પાએ યે દીલ મલુલ—મેરી ગુન.

શાહા યે અજબ જમાના હયે—તર્જ.

મેહર—શાહા યે આપકા તરાના હયે,
અલમમે અપના યગાના હયે—શાહ યે.
એ જુર્મ ફસા હયે ઝીન્દાંમે.
હયે શાદ ઉદુ જો પુરાના હયે—શાહ યે.
બુલ બુલકી કફસમે જાન ફંસી.
કવ્વેકા ચમનમે ઠીકાના હયે—શાહ યે.
ગુલઝારમે નખ્લે મુગીલાં હયે,
બીન સર્વ ચમન વીરાના હયે—શાહ યે.

પીઆરસે બદલી કયું નજર તોરી—તર્જ.

મેહેર—નેકસે બદ હયે કયું નઝર તોરી—નેકસે.
દોહી દીનમે ઉલ્ફત છોડી તનમન કયુ કલ પાએ,
કાહે બદીકા દાગલગાયા,કીસ્મત બહે કાઇ નજર તોરી નેકસે
રંડીકે ઘરસે લાયે છોડાકર,હમસંગ પીત લગાએ
બઇરીકી બતીયાં મનમે રખકર મુઝપે આફત ઢાયે—નેકસે.

એજી સાહેબ નતીજા મીલ જાયેગા—તર્જ

મેહેર—અજી સાહેબ મોઅમમા ખુલ જાયેગા,
અભી ઉસ્કા મોઅમમા ખુલ જાયેગા—અજી
હરગીઝ ન છોડું તુમસે રૂપીએ લું,

વઝીર—ઓ બહોતાની ચુપ—

મેહેર—મોઅમમા ખુલ જાયેગા.
ખરચી ચુકાઇ જીસકી ઉસે દેખ લીજીએ.
સુરતપે ખુબ ઈસ્કે ઝરા ગઓર કીજીએ.

વઝીર—બદકાર બેગુનાહોંપે તહોમત ન કીજીએ
ખઓફે .ખુદાકો હાતસે અપને નદીજીએ

મેહેર—પહેલા યે ઈનિકાર ઇનકા સુનોજી.

વઝીર—ઓબહોતાની ચુપ,

મેહેર—મોઅમ્મા ખુલ જાએગા
પઓછાનો ખુબ શકલસે ઔર આન બાનસે,
મુદ્દત હુવી ઉતર ન ગઇ હું મંએ ધીઆનસે;

વઝીર—માલુમ હંયે જો ઝઓજએ અસ્મત નશાનસે,
રંડીકા નામભી લેતે ઝબાનસે;

મેહેર—ઇન્કાર દો હુવે દીલમે રખોજી.

વઝીર—ઓ બહોતાની ચુપ,

મેહેર—મોઅમ્મા ખુલ જાયેગા.

ફેંકો જલાઇ દેતી હું માનકારમેં હુયે શર,
મકરાર કીજીએ કે ન હો જાનકા ઝરર,
વઝીર-ક્યા મુંહસે બક રહી હુયે કે ઇન્કારમેં હુવે શર;
નાહક કીસીકા ગાહાનો તનમેં ઉતારો સર.
શાહેર-ઇનકાર હુવે તીન મનસે કહોજી.
વઝીર-આ બાહોલાની ચુપ.
શાહેર-મામલા ખુલ જાયેગા.

પડા ક્યું મેહ બશર ઝીન્દાન તર્જ.

શાહેર-કીયા ક્યા મેંસે બશરને કામ
બના ક્યુ ક્યેદસે બદનામ--
કીસકા બીગાડા કીસકા ઊજાડા કીસકો બનાઇરામ-કીયા.
માલ ચોરાયા આગ લગાઇ નાર પરાઇ લાઇ,
મહ જમાયા બાત બનાઇ ક્યું પાયા ઇલ્ઝામ કીયા.

મંગે ચોહા રંડી ઝલીસો ખ્વાર હું-તર્જ.

વઝીર-મંએ વહી શાહ જને મક્કાર હું;
આહેમે તસવીર ચગે સરદાર હું-મંએ.
હુવે જો ફમાલો કટાર અંગુશ્તરી,
મંએહી ઇસકી માલકા મુખ્તાર હું-મંએ.
હુવે એ ઝીન્દાની મેરા શાહેર હુઝર,
ઝર ખરીદ ઇસકી મંએ એતકરાર હું-મંએ.
સાહેબ હમારા કર્ઝ અદા જલ્દ કીજીએ,
ફીર શાહસે રાએ શુદાપે ચઢનેકી લીજીએ;
ખરચી હમારી પેશ શાહે ઓકેકાર દો,
યે બોજ સર ઉતરનેસે પેહલે ઉતાર દો-મંએ.

મેરે ગમકા તરાના સુનીએ ફીસાના અયે શાહેઝીશાન-તર્જ.

મેહેર-

મેરા અહવાલ ગમકા સુનીએ સીતમકા અયે મેરે સરતાજ.
રન્જો અલમકા દીદએ નમકા સુનીએ સીતમકા અયે મેરે સરતાજ.

હામાંકી હું લાડલી જો આબેદ હયે મશહુર,
મેહેર હયે દીરકા નામ યાં જો હાઝર હયે મન્જુર;
ભાઇ છુટા મુઝપપર ઈસ પુર અલમકા—સુનીએ સીતમકા અયે મેરે.
ફાકોહીંસે મરગઇ જો નાદીનાથી મા,
ભાઇ છુટા જબ ભીક ગઈ લેને મએ નાદાન;
છુટા સહારાભી મેરે દમકા—સુનીએ સીતમકા અયે મેરે.
જંગલ જંગલ ઢુંઢતી ઉરકોથી હએરાન,
આફતમે યેક જાનથી મેરી અયે ઝીશાન
ફાકોંસે ખ્વાહાં જીથા અદમકા—સુનીએ સીતમકા અયે મેરે.
તન્હાઈકે ખઓફસે રહેતીથી બીમાર,
યેક તાજીર બદકારસે પડા મુજેહ ફીર કાર.
દામન બચા વાં ઇસ પુર અલમકા સુનીએ સીતમકા અયે મેરે.
પન્જેમે યેક નાયકાકે ફસી મંએ આખેરે કાર,
ખ્વાહાંથી બદકામકી વો ઈસિને દ દીનાર,
ઘર હયે છોડાયા ઉસ બદ કરમકા—સુનીએ સીતમકા અયે મેરે.
મેરા શોહર હયે યેહી હુવા હયે ઇસ્સે બેહા.
ઇન હજરતકે મકસે કયેદ હુવા દીલ ખ્વાહ,
ફએસલા હોવે ઇસ પુર અલમકા—સુનીએ સીતમકા અયે મેરે.

ઓ નાહમવાર તેરે નામ પર પએઝાર—તર્જ.

મુઝફ્ફર—ઓ બદકીરદાર તુજપે આલમકી ફીટકાર,
તુજસા આલમમે નહી કોઇ ના હીન્જાર;
કર અયે જલ્લાદ ઈસપર બેદાદ,
ફાંસી દે કે જલદી કરદે ઈસ્કુ અબ ફીન્નાર—ઓ બદકીર.

નેકીકા આખર નેક મીલા સમરા—તર્જ.

સબ—નેકોંકા ચકતા નેક હુવા શોહરા.
બુરેકી બુરી સઝા—નેકોંકા
ફઝલે ખુદા હરા ભરા ફુલા ફલા ગુલશન હયે—સારા,
આઇ ફૈઝા છાઇ ઘટા નાઝો અદા કરે સબા,
ગુન્ચા ગુન્ચા હુવા હયે નગમસરા;
શુક્ર ખુદાકી રહમતકા હો કયા મુઝ્દા દુલહન બનબતા
રહા હયે ચમન—નેકોંકા.

તમ્મત તમામ શુદ.

ધિ ભૂલેશ્વર છાપાખાનું.

[ઠેકાણું ભુલેશ્વર રસ્તો.]

જત ઉપલા છાપાખાનામાં દરેક જાતનું અંગ્રેજી, ગુજરાતી, મરાઠી, ઉરદુ વગેરે કામ સસ્તે અને કીફાયત ભાવે કરી આપવામાં આવેછે. જે સાહેબોએ કંઇપણ છપાવવાની ઇચ્છા હોય તેઓએ મેનેજરને મળીને ખુલાસો કરી જવો.

મેનેજર,

જમનાદાસ ભગવાનદાસ,

બુકસેલર, પબ્લીશર અને કમીશન એજંટ,

દુકાન નં૦ ૧૦૩, ભીંડીબજાર; મુંબાઇ.

આ જમાનના ખેલના ગાયનો તથા બીજા દરેક જાતના ગાયનો વગેરેની કીતાબો જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપનીમાંથી મળશે.